

Glasnik blage vijesti za spasenje svim umornima i bolesnima po duhu, duši i telu.

Izdavač: **Matija Baumgärtner**,
VINKOVCI, Gundulićeva 58.

HRIŠĆANSKI MESEČNI GLASNIK

Odgovorni urednik: **Petar Dautermann**
NOVI SAD, Živ. Petrovića ul. 3

Dodi danas, da nebi zakasnio!

Kad domaćin ustane i zatvori vrata, i stanete napolju stajati i kucati u vrata govoreći: Gospode, otvori nam, on će vam odgovoriti: Ne znam vas otkuda ste (Luka 13:25).

Reč »danas« je od velikog značenja. Ima tri stvari za koje ne možeš za sutra osigurati:

1. **Tvoj život.** Hoćeš li sutra da se obratiš? Tko zna da li si još sutra živ!

2. **Pokajati se.** Možda hoćeš sutra da činiš pokoru i da se krstiš? (Djela 2:38). Da li si siguran da ti neće štogod put zaprečiti, da ne možeš tvoj naum izvršiti?

3. **Božja milost.** Sutra se ti hoćeš za jednog milosnog Boga pobrinuti? Ne znaš li, da ovu milost koju danas prezireš, može tebi biti sutra oduzeta, i ti si u sve veke izgubljen.

Danas ispruža Bog tebi svoju ruku i nudi ti milost. Sutra je moguće već povučena. Zato »danas« kada čuješ Njegov glas, neka ti ne otvrdne srce, i nemoj za sutra odgadati ili za drugi put. Danas se Gospod dotiče tvoga srca i nudja ti milost u Isusu Hristu koji je Spasitelj sveta! Dirljivo je ovo, kako nas Gospod naš Spasitelj pusti pogledati u jednu istinitost, gdje vidimo u Duhu sudbinu onih, koji ne

uvide za potrebu da bi predali njihovu dušu u ruke onome, koji je svoju dragocenu krv i za njih prolio. Kako će jednoć biti veliko razočaranje za sve one, koji su se ovde preko svog izgubljenog stanja, dali odgovoriti predoći Gosopdu. Neka ti bude dragi čitaće ovo ozbiljna opomena, ispitaj se ozbiljno u svetlu Božje reči, dali se siguran da te neće ovo kobno »napolju ostati« ili »prekasno« iznenaditi. Možemo li mi već u ovom životu imati sigurnost, da se nećemo nalaziti medju onima, koji će napolju stajati ili prekasno doći? Sigurno, mi možemo i moramo ovakovu sigurnost imati. Neka ti pomogne Gospod Bog da bi se pravo ispitao i upoznao šta znači »napolju stajati«. I kada uvidiš da nisi spreman da udješ u večne stanove našega Boga, onda nemoj mirovati, dok nisi našao Gospoda i dok nisi dobio potpuno svedočanstvo: Ja ću biti u večnom miru i u sigurnosti. Pokajte se, dakle, i obratite se da vam se oproste gresi vaši (Djela 3:19). Apostol Petar kaže tražećim dušama za večnim životom u Djela 2:38 na njihova pitanja, što da čine: »Pokajte se, i neka se krsti svaki od vas u ime Isusa Hrista za oproštenje vaših greha, i primićete dar svetoga Duha«.

M. Baumgärtner

Odgoj Hrišćanske zajednice

Napisao Levi Pethrus

Glava 1.

Jedno od najvećih temeljnih načela što biblija sadržaje jeste, da Bog zlo kazni. Ova misao je u bibliji tako jasno izrečena, da ako nju odbacimo kao dosljednost, da onda moramo celo Božje opisivanje biblije odbaciti. Kod ove misli možemo razumeti kod prvog čovječjeg pada u greh, gdje je on radi svog prekoračenja izgonjen iz vrta Edenskog. Taj isti kazneni princip nalazimo opet u Mojsijevom zakonu. Mi možemo isti zakon kroz celi stari zavet sve do Evandjelja naći, gdje Isus za greh proglašuje večnu

propast. Misao ove kazne ističe se sasna jasno u apostolskim Djelima, a pogotovo u poslanicama sve do otkrivenja, gdje je kazna opisana za sve koji protiv Boga greše.

Mi ne nalazimo samo u bibliji tu kaznu. Nego kada pogledamo u prirodu, vidimo isti princip, koji je sproveden kroz prirodni zakon. Ovaj zakon koji je zato tu, da održi svet u kojem mi živimo i da ga skupa drži, zadrži u sebi zakonsku kaznu, koji je u svojim izradbama nepodmisljiv, ali strahovit. Postoji zakon koji kaže, ako moju ruku položim u

vatru onda ću se opeći. Ako ja koji nisam zato stvoren da u vodi živim, a hoću svedno to da učinim, onda će biti smrt neposredna posledica moga zakonskog prekoračenja. Tako ima svaki prirodni zakon svoj osobiti kazneni zakon. To je mudra ustanova tvorca, da ljudi nebi ove divne prirodne zakone, koje je On nama na raspolaganje stavio zlorabili.

Bog je dao nama za dobro moralne i duhovne zakone, koje naša biblija sadržaje. A to je jasno, koji prekorači zakon taj prima kaznu.

Još je uvek bio interes palog čoveka da zataji istinitost kazne, i on je imao dobrog pomogača, koji je celu historiju čovečanstva skroz opetovao, što je on i našim prvim roditeljima kazao: da li je Bog zaista kazao? Ne, kaže on; tako kaže i pali čovek; kada je Bog tako dobar kao što jedna osoba sa svojim bićem mora biti, onda on neće zlo kazniti. Tako se nastoji od prirodnog zakona i biblijskih opomena otstupiti, i sa spavajućom savesti i dalje put prekoračenja ići. Narod je tako zaslepljen da ne vidi, da je ta pomisao nemoguća, da Gospod Bog toga radi što je On tako dobar, ne bi zlo kaznio. Kada On nebi zlo kaznio, onda bi On sam bio zao.

Kako je to sa zakonom naše države? Zar bi se to za dobro svedočanstvo od jedne države uvidilo, gdje se je prestalo zlo kazniti? Ili kakav bi to bio otac kojeg bi se hvalilo, da je on tako dobar što on svoju decu uopće ne kazni ma kako zlo oni učinili? Koji zlo ne kazni je sam zao. Ali pošto je Bog dobar, je on ove zakone utvrdio, koji zlo nepodmitljivo kazne sa nakanom da se ljudi trebaju čuvati od prekoračenja i kazne izmaknuti. Što više zlo u čovečanstvu zahvata, to više se ide proti biblijskih kaznenih zakona. Mišljenje je da se kroz to ljudima čini kakva usluga, što se njihovim krivim svahačanjima u tom smislu predusreće. Pošto narod na temelju njihove zlobe ne može podneti da čuje kazneni zakon, toga radi se misli da se ovu istinu ne treba istaknuti.

U toku pala vremena postanu uvek religiozni pravci, koji preduzreću čovečjem ukusu i proglašuju da neće Bog tako teško kazniti, kako to biblija na prvi pogled nalaže, nego da druga misao leži u Božjoj reči, nego što to verni na temelju biblije tvrde.

1.

Ova se odvratnost protiv kaznene nauke biblije na razne pravce hrišćanske delatnosti izrazila. Jedno okružje gdje ona veliku ulogu igra jeste pomirenje. Bogoslovci su ostvarali nauku pomirenja koja isključuje kaznu. Božja ljubav je po njihovom mišljenju pretstavita u žrtvi Isusa, ali ne pravednost i svetost Božia Bog je dao jedan zakon, ali se on ne brine isti podržavati. On je kazao, tko sagreši treba biti kažnjen i mora umreti, ali oni misle da je Bog ovo kašnje napustio. Svi Njegovi zakoni stoje čvrsto,

onda je sasna jasno i kazneni zakoni. Kroz to što je Isus na se kaznu primio, je On doneo pomirenje, kojemu svaki grešnik koji hoće da bude spašen može pridoći. »Kar bješe na njemu našega mira radi« (Izaija 53:5). Hrist je nas iskupio od kletve zakonske postavši za nas kletva. (Gal. 3:13). Onoga koji nije znao greha, za nas je učinio grehom, da mi kroz njega postanemo pravednost Božja (2. Kor. 5:21).

Ovoga Bog u njegovoj krvi javno postavi kao žrtvu ispašalicu verom, da pokaže pravednost svoju — jer je predjašnje grehe Bog u svojoj strpljivosti opraštao, da bi svoju pravednost sam pravedan i da opravda onoga koji veruje u Isusa«. (Rim. 3:25-26).

I to je jedna odvratnost koji taje biblijsku kaznenu teoriju večne propasti. Opet se čuje glas starog neprijatelja: »Zar zbilja da je Bog kazao?« Još se kaže zar je moguće da će Bog tako teško kazniti? Večnu propast se hoće pomiriti sa čovječjim umom, te se konačno odbacuje ovu nauku biblije jer ju se na sve načine izvrće.

Ova marljivost bogoslovaca Božju jasnu reč, koja u bibliji govori za kaznu greha drugačije je tumačiti, već je mnogo pravedno Hrišćanstvo pokvarila. Jedno se kaže a drugo se čini. Tako može onda svaki hrišćanin da čini, kada Bog po njihovom mišljenju sam tako čini. Kada oni napuštaju tri iskrenosti, gdje se radi o pravednosti, onda tu nema ništa pogrešnog, jer oni misle da je Bog sam tako činio. Kada oni greh kod sebe i drugih skrivaju, onda oni to ne mogu uviditi za nepravdu, jer misle da Božje Spasenje nije ništa drugo nego skrivanje greha. Kroz njihove nauke su oni osramotili Boga, da On nije više neograničena pravednost, nego jedno ljubavno popustljivo biće, koje liči više jednom modernom razmaženom čoveku, nego onom koji je pravda.

Uspavanost odgoja hrišćanskih zajednica ima svoj koren u pravcu gore navedene nauke. Više se ništa neće da znađe za kaznu, to više nije po ukusu današnjeg čovečanstva i više ne paše u moderno hrišćanstvo. Naše je vreme snošljivo. Često se čuje da je Bog ljubav, ali vrlo retko da je on i pravednost. Uspavanost odgoja hrišćanskih zajednica skopčana je stime, što se nauka biblije odbacuje, da Bog zlo kazni.

Ova uspavanost dolazi kroz razvaljivanje pravednog pojma, i radi nepodpune spoznaje Božje.

Božia reč nam kaže, da mrzimo zlo. Od Isusa se kaže: »Zavoleo si pravednost i omrzao si na bezakonje«. (Jevr. 1:9). Tko pravednost liubi a nepravednost mrzi, taj razume kako je ozbiljno grešiti. Bog mora kazniti greh da održi red u svojoj vasioni; a to mora i u Božjoj zajednici se činiti. Zajednica koja liubi pravdu, a nepravdu mrzi će živiti u punini Božjeg duha i biti će pomazana sa uljem radosti.

(Nastaviće se)

Svedočanstvo.

»Bićete mi svedoci i u Jerusalemu i po svojoj Judeji i Samariji i tja do kraja zemlje, Djela 1:8.

Gospod Isus govori ove reči svojim učenicima, koje je On spasio i izabrao, da budu Njegovi svedoci. Pošto sam i ja već u ranoj mladosti našao mir u Gospodu Isusu, važi i za mene taj poziv da budem jedan svedok moga Gospoda. Želim u mojoj slabosti dati jedno svedočanstvo iz moga života kako sledi: Kako sam već spomenuo već od rane mladosti sledio sam Gospoda Isusa. Gospod Bog je mene morao

sasma naročitim putem voditi, ali ja se sećam, baš sada proroka Izaije gdje on govori kroz duha svetoga gonjen Izaija 28:29 »I to dolazi od Gospoda nad vojskama koji je divan u savjetu, velik u mudrosti«. Ja ovaj moj put nisam htjeo razumeti, jer sam od rođenja slep te nemogu lepotu ovog sveta da gledam. Dakle kao slepac na ovome svetu živiti nije tako lako. Dok sam još bio dete, sam se stime zadovoljavao, ali kada sam bio veći i moj um se razvio, tada sam se pitao zašto je to tako? Počeo sam Bogu

pregovarati. Kada sam se prenio mislima u ljudski položaj koji su zdravi, kako se oni raduju u prirodi, svaki u svom zvanju radi, a moj život bio je tako pust i prazan, tada mi je često postalo vrlo teško. Meni je išlo kao jednom Jovu, da sam i ja kazao, oh samo da se nisam niti rodio (o Jovu 3:11). Tako sam se žalio preko moje nevolje. Ali kada je Isus moje srce zauzeo postalo je sve novo. On me je pomazao sa svetim Duhom i od kako sam Ga upoznao imam utjehu u mojem jadu. Sada mogu proroka Izaiju razumeti da i ovo dolazi od Gospoda. Ier je Njegov savjet divan. To sam ja u mom vlastitom životu doživio. Da sam se zdrav rodio u ovaj svet, da me nije ova sudbina snašla nebi ja bio spašen, ali Njegov savjet je divan. To je već u Njegovom savjetu bilo zaključeno pre nego što sam ja bio rođen da ja budem spašen. Zdravlje svakog čoveka bilo je već u Božjem savjetu zaključeno pre nego je svet stvoren. Bog nije čoveka zato stvorio, da on u svom grehu umre, nego da on bude spašen. Savjet Gospodnji bio je još uvek za narod ljubazni savjet, jedan dobar savjet. On je najbolji savjet. Da, Njegov savjet je divan. Sada tek mogu uviditi u mom životu, otkako sam spašen, što je savjet Gospodnji. On sve divno izvodi, a to je moja pouzdanost, što sam u svom životu našao jednog prijatelja. U ovom svetu imademo

mi mnogo prijatelja, ali kad dodjemo u nuždu i nevolju onda smo obično sami. Često smo bez savjeta, a često tražimo isti kod ljudi, koji nam ne mogu pomoći. Taj prijatelj Isus, ostaje kod nas u nevolji i daje nam savjeta u najtežim časovima. Ako se duše u sličnoj nevolji nalaze, onda im nudjam toga prijatelja Isusa čiji je savjet tako divan. Ja sam utješén pokraj svih mojih beda i pokraj svih nevolja, koje prete ovom svetu koje su već došli preko pojedinih država i obitelji. Milijuni od naroda su sada vrlo zabrinuti i stoje pred ovim teškim problemom, i pitaju se, što će ovo još da bude? Kako će biti kraj? Izaija kaže da će On Gospod i car svih careva sve divno izvesti. To bi svi ljudi htjeli, a ima jedna mogućnost zato, kada vaš život Gospodu posvetite, priznate da ste bez Njega izgubljeni (Luka 19:10), onda vam može biti pomožemo. On sve divno izvodi u jedno carstvo, gdje neće više biti rata ni suza, ni ti bolesti. Tomu vodji možemo se sigurno poveriti, njega neće nikakva kugla pogoditi. On živi od veke do veke (Luka 21:23). Neka Gospod Bog ovo moje slabo svedočanstvo blagoslovi i svakoje srce koje je u sličnoj nevolji, neka mu ove reči duboko u srce utisne, da i vi budete tak sretni kao što sam ja, je moja molitva.

Filip Grumbach

Hrišćanska omladina dobro čovečanstva

Već sama reč Hrišćanstvo ima veliko značenje. Pošto naš osnivač tj. glava te Hrišćanske crkve bijaše Spasitelj Isus Hrist od Boga rođen koji ostavi slavu kod oca svojega, koji bijaše bez mane a primi krivicu cijeloga sveta za dobro čovječanstva, i predhodi nam put pravoga hrišćanina kojega treba mi kao njegovi sljedbenici tj. takozvani hrašćani da vodimo. Njegov život nam jasno ističe zahtjeve koje on od nas ima. Svaki čovjek izvršujući te iste zahtjeve jeste član tj. ud te Hristove crkve kojoj je On sam glava. Taj čovjek napušta zla djela bori se protiv njih i čini djela koja je Hrist predvideo. Vodi borbu protiv greha ovoga sveta, ali ne oružjem ovoga sveta nego dvosećim mačem koji je reč Božja. Odvraća čovjeka sa hrdjavog puta tj. hrdjavih djela, predočuje mu posledice tih djela koje ga očekuju, unučuje ga da čini dobra djela, predočuje mu platu tih dobrih djela koju će primiti od Gospoda Boga koja je život vječni. Ta želja probudila se je već na više mjesta u našoj zemlji Kraljevini Jugoslaviji, pokazavši do danas lep napredak. Ier smo cijeloga naše uzdanje položili na Gospoda. Ali je to još sve premalo. Gospod govori još uvek žetva je dozrela a poslenika je malo. molite gospodara žetve da izvede poslenike za žetvu njegovu. Te reči nas diraju, govore k srcima našima i mi odlučimo u pripomoć Božju i podupirani sa molitvama viernih da zavočnemo isto djelo medju omladinom na kojoj (kako nam svetska poslovice kaže) svet ostaje. Kojia će saradivati prema sposobnostima koje od Gospoda Boga primi, kako je gore navedeno. Omladinu tj. diecu želi svaki roditelj da odgoji valjanu poštenu i iskrenu, upotrebljavajući razne metode i dopuštajući im razna zadovoljstva, koja su pravi otrov za njihov razvoj. Dok budući vrlo malen broj današnjih roditelja upotrebljavaju pravu metodu za odgoj djece a to je Hrišćanski odgoj. Te prema tome će se u svima mjestima naše države gdje naše zajednice postoje održavati redovno omladinske sastanke, da bi tim roditeljima pomogli u odgoju njihove djece, a omladincima koji su možda već u taj otrov greha zagriz-

li, želimo dobaciti uže spasenja u Isusu Hristu, da bi Gospod Bog i od njih mogao još načiniti mlade borce, ratnike za pravdu i proti greha i za dobro čovječanstva.

Nama je poznato da se u svakom društvu, u svakoj organizaciji nastoji da se mladež odgoji u istom duhu. Mladež cveta, razvija se, od nje tek treba za par godina da postanu ljudi. Da postanu upravitelji ove prirode koju je Gospod Bog tako divno stvorio da to najrazumnije biće, koje je jedino između ostalih nadareno umom upravlja njome, ali onako kako je to Božja volja. Čovjek je sgrešio i od toga vremena vlada nepravda na ovome svetu. Gospod Bog je slao proroka, davao je narodu razna obećanja ne bi li se popravili. Sve je to malo koristilo dok konačno Gospod Bog posla sina svojega, koji se je žrtvovao za grehe celoga sveta, da bi čovjek ostavio zla djela, obratio se na put pravde i tako izbegao sigurnoj vječitoj propasti. Što nažalost nije takodje primljeno od čovječanstva i živi se do danas u grehu, a svega jedan maleni broj primio je ponudjenu milost Božju. Taj mali broj naroda ostavio se hrdjavog puta koji jest laž, prevara, kradja, grabež za svetskim dobrom i slično. To isto želi Bog od celoga sveta, jer pita u reči: »Ima li još tko razuman. To će Gospodu tek onda uspeti kada mi odlučimo da cjelom našom snagom uz pomoć njegovu radimo za Njega, da donosimo tu radosnu vest o Spasenju u Hristu svima narodima. Stoga draga omladino zaviri u prošlost, ispitaj život svoj, dali si činio Bogu ugodno, a nadiš li se na putu nepravde, popravi još što je moguće, izmiri se sa roditeljima ako ne živiš dobro sa njima. Jer su roditelji najveći blagoslov djece. Poslovice kaže: Blagoslov oćev gradi djeći kuće, a gnjev majčin ruši ih. Mnoga djeca učinila su na žao roditeljima, bili su im možda kroz to i uzrok smrti, te su konačno stajali pored groba i sa suznim očima uzvikali oh da mi je još jednom sa nienih, ili njegovih usana čuti reči, sinko sve ti je oprošteno, ali je sve bilo dockan. Možda i ti misliš ja nisam kriv, ali misli Božje nisu nam poznate

možda će sutra tebi ili njemu kucnuti zadnji čas i prilike za izmirenje tada više nema.

Stoga draga omladino posjećuj redovno naše omladinske časove, na kojima ćeš biti upućen u sva dobra djela koje Gospod Bog od tebe zehťjeva, koja će te načiniti poštenim čovjekom o kojima svet neće moći ništa da govori doli o njegovim dobrim djelima. A vi roditelji koji svojoj djeci sigurno dobro želite, učiniti ćete im najbolje ako ih uputite tako-

dje na naše omladinske skupove (sastanke), gdje će biti podučeni istini Svetoga pisma i upućeni djelima koja treba da čine i tada za platu primiće od Gospoda Boga život vječni. Ovo je cilj hrišćanske omladine, stupite u naše redove da radimo rame uz rame za Gospoda, za dobro i napredak naše otadžbine te će nas Gospod blagosloviti i namenjeno nam krunu po zaslugi udjeliti.

K. Griesfelder

Dobar pastir

Dobar Pastir napasiva svoje stado na dobroj paši i ništa mu nesme nedostajati. David je imao Gospoda za pastira, sgruno je on iskusio da je Gospod **dobar pastir**. On je isto bio pastir, koji je svoje stado na dobru pašu vodio i od neprijatelja čuvao. Zato je on tako divno opisao u ovom Psalmu da je Gospod **dobar pastir**. Ima i pastira, koji su najamnici kad neprijatelj dodje ostave stado, ali Gospod je **dobar pastir**. On dušu svoju polaže za cvce paše svoje. Koji pastir još polaže dušu svoju za ovce samo **dobar pastir**, a to je Gospod.

Dobar pastir se za svoje stado brine da mu ništa nedostaje; vodi ga na zelenu pašu i na tihu vodu.

Kada smo upoznali **dobrog pastira** duše naše, onda ćemo Ga slediti kuda nas On vodi. On dušu našu oporavlja i vodi nas stazama pravednim, a stazama pravednim treba da hodimo već i u mladosti zato bi osobito omladini na srce stavila, da sledi **dobrog pastira**, jer samo On nas vodi stazama pravednim.

I u teškim časovima, kada nas svi ostave, je **dobar pastir** s nama.

Kada se smrtni časi približuju onda smo napušteni od sviju prijatelja, roditelja, rođjaka itd. ali **dobar pastir** je i onda s nama, ako smo ga sledili stazama pravednim.

Jedan filozof je jednom kazao: »Ni u jednoj knjizi nisam našao takovu utjehu duši svojoj kao u jednoj reči Svetoga Pisma Psalmu 23:4 stihu. Da podjem dolinom sjena smrtnoga, neću se bojati zla jer Ti si samnom štap tvoj i palica tvoja tješi me.

U Orientu ide pastir pred stadom sa palicom i udara po stenama, da poplaši otrovne zmiје, koje bi mogle ovcama naškoditi. Kada on noću ide, tada on udara po kamenu, da ovce čuju da je verni pastir kod njih da se ne boje zla. Sa tom palicom pastir tješi svoje stado. David je to dobro znao, jer je i on nekad bio pastir.

Zato je on tako opisao toga **dobrog pastira**, koji ga tješi palicom Njegovom.

Dobar pastir nam postavlja trpezu, pomaže nam glavu uljem tj. daje nam Duha Svetoga i onda je čaša naša prepuna, srce je naše puno hvale.

Dobrota **dobrog pastira** pratiće nas u sve dane života, i kad dodje kraj ovom tjelesnom životu nastavati ćemo u domu Gospodnjem za vek vekova.

Sada još može svaka duša da si izabere kojeg pastira da sledi, kojim stazama da hodi, za kojom trpezom da sedi i prima hranu za dušu svoju; i gdje će boraviti u večnosti?

Ja bi želila da svaka duša izabere **dobrog pastira**, i stazama pravednim da hodi, za trpezom koju **dobar pastir** postavlja da prima hranu za dušu svoju, i u domu Gospodnjem da nastava za vek. Amen!

Gospod je moj pastir
Stog mi ne manjka
Vodi me na pašu
gdje voda bistra
Vodiš me sigurno
Oporavljaš mi dušu
»I kad ja zalutam
Tražiš me s ljubavlju«.

Da podjem dolinom
Sjena smrtnoga
Ne plašim se tada
Jer Ti si samnom
Tvoj štap i palica
Me tješe uvijek
»Ne plaši me soton
Jer Ti si samnom«.

Ti mi sto postavljaš
Sa darovima
Glavu mi pomažeš
I napajaš me
Dobrota i milost
U vjek prati me
»U domu Gospodnjem
Ču ostati uvijek!«

Hermina Dautermann, omladinka

Vera za budući život još se kod svakog naroda i u svako doba nalazila. Želje stavljaju mogućnost za ispunjenje unapred. Želja večno živiti, je sama dokaz njenog mogućeg ispunjenja.

Opet imamo mi višlje, plemenitije želje Duha, čije ispunjenje u ovom svetu nije moguće. Toga radi mora biti jedan drugi duhovni svet, u kojem se ovim željama može udovoljiti. Ovaj materijalni svet ne može ni na kakav način naše duhovne želje zadovoljiti.

Pravom iskanju duše može samo Bog, koji je dušu sa tom u njoj stanujućom željom za Njim zadovoljiti. Pošto je Bog čoveka po svojoj slici načinio, stoga ima u čoveku nešto od Božje naravi, koja teži s Njime zajednicu imati. Jednakost traži jednakost po Njegovom zakonu. I kada se mi Njegovu večnost ukorenjavamo, nećemo samo izobilja nego i večni život u Njem imati.

Umoljavamo pretplatnike našeg glasnika, da bi izvolili platiti pretplatu za 1940 godinu, koji to još nisu učinili. — Uredništvo.

Sve vrsti biblija, novih zaveta kao i Hrišćanske pesmarice dobiva se kod uredništva »Put Spasenja«, Novi Sad, Živ. Petrovića 3.

Pretplatna cena: U našoj državi godišnje 12 Din., za inostranstvo 20 Din. Za Ameriku 50 C.
Čekovni konto broj 46.988 Poštanske štedionice - Zagreb.

Štamarija Farkaš i Dürbeck, Novi Sad, Železnička ul. 30. — Telefon: 24-88